

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/51/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010199
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3120010199.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti odsúdenému C. G., nar. XX.X.XXXX v R., trvale bytom D., J. I. R. XXX/X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, na neverejnom zasadnutí dňa 19. mája 2021 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 25. februára 2021, sp. zn. 6Pp/35/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 25. februára 2021, sp. zn. 6Pp/35/2020, bolo rozhodnuté tak, že podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s použitím § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. sa návrh odsúdeného C. G. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietá.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu v zákonnej lehote podal sťažnosť odsúdený, ktorú zahlásil do zápisnica o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne odsúdený sťažnosť písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu nasledovne:

„Návrh na moje podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody som na súd doručil ešte dňa 07.02.2020, teda od jeho prvotného doručenia ubehlo už zase viac ako jeden rok. Za túto dobu v hodnotení ústavu podľa vyjadrenia príslušníka ÚVTOS Ilava pribudli u mňa len ďalšie pozitívne skutočnosti, no aj napriek tomu prvostupňový súd na rozdiel od predchádzajúceho rozhodnutia, zmenil svoje predchádzajúce rozhodnutia a tentokrát rozhodol o zamietnutí môjho návrhu na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa mňa súd pri opätovnom prejednaní mojej žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nebral objektívne do úvahy všetky okolnosti súvisiace s mojou žiadosťou o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Poukazujem na to, že počas celého doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody som sa snažil preukázať svojim správaním snahu o moje polepšenie, o dosiahnutie doplnenia si vzdelania, čo vyplýva aj z môjho hodnotenia z ústavu na výkon trestu odňatia slobody, z ktorého vyplýva že ústavom bolo odporučené moje podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody s dohľadom.

Súd v odôvodnení napadnutého uznesenia konštatuje, že je viazaný hlavne právnym názorom nadriadeného súdu ale potom dôvody uvádzané súdom v napadnutom uznesení sa javia arbitrárne a neobjektívne.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhujem aby druhostupňový súd na základe podanej sťažnosti po preskúmaní spisového materiálu zrušil napadnuté uznesenie Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 6PP/35/2020 zo dňa 25.02.2021 ako nedôvodné a aby v rámci svojej právomoci rozhodol o mojom podmieničnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, za súčasného určenia skúšobnej doby dlhšieho trvania, a to v hornej polovici zákonného rozpätia so súčasným uložením povinností alebo obmedzení.“

V doplnení sťažnosti obhajca doložil písomnú správu o správaní sa odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, z ktorej vyplýva, že aktuálne odsúdený má 12 disciplinárnych odmien a disciplinárny trest nemá evidovaný žiadny.

Odsúdený odôvodnil podanú sťažnosť aj vlastným písomným podaním, v ktorom požiadal o spravodlivé rozhodnutie. Odsúdený si uvedomuje, že bol dvakrát disciplinárne potrestaný, ktoré tresty si svojím dobrým správaním zahladil dvomi pochvalami. Odsúdený položil otázku, aký význam má zahladenie disciplinárneho trestu, keď sa uvádzajú v hodnotení a od toho sa odvíja podmieničné prepustenie, pri ktorom sa tieto tresty zohľadňujú? Podľa názoru odsúdeného na tieto tresty sa má hľadieť, ako keby neboli nikdy uložené. Preto odsúdený nechápe, prečo bol sudcom dopytovaný na zahladené tresty. Podľa názoru odsúdeného aj tresty uložené v trestných veciach pod sp. zn. 2T/53/2020 (8 mesiacov) a 1T/98/2005 má zahladené Okresným súdom Prievidza. V rozhodnutí o zahladení uvedených trestov je jasne napísané, že sa na neho hľadí, akoby nebol nikdy odsúdený. Odsúdený ďalej uviedol, že chce začať odznovu, tak prečo by nemal dostať šancu? Chce sa vrátiť k svojej družke, s ktorou si volajú každý deň. Podľa názoru odsúdeného spĺňa všetky podmienky pre podmieničné prepustenie, bolo tomu tak aj pri predchádzajúcich konaniach, pričom hodnotenie sa nezmenilo. Odsúdený poukázal na to, že je frustrovaný, bezmocný a psychicky zničený, ako sa rozhoduje o životoch, je si vedomý, že si za všetko môže sám. V závere vlastných dôvodov požiadal, aby mu bol poskytnutá šanca pracovať na slobode a zabezpečiť si tak peniaze na život, pričom prijme akúkoľvek podmienku a obmedzenia. Sľubuje, že nesklame.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia o zamietnutí návrhu odsúdeného na podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ako aj konanie, ktoré predchádzalo tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Na základe preskúmania správnosti konania, predchádzajúceho vydaniu napadnutého uznesenia, krajský súd zistil, že okresný súd postupoval procesne správne, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa pred súdom k svojmu návrhu na podmieničné prepustenie, ako aj k jeho hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmienične prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieničného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieničného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieničného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieničného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmieničného trestu odňatia slobody alebo

rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. zák. ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienčne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 Tr. zák. a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2 Tr. zák.

Podľa § 67 ods. 1 Tr. zák. osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmienčne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmienčné prepustenie každého odsúdeného krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmienčného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmienčne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti považuje krajský súd tiež za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu, na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výroku samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou odsúdeného, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, podľa ktorých u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmienčné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, 2 a § 67 ods. 1 Tr. zák. Uvedené ustanovenie podmieňuje podmienčné prepustenie splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V odôvodnení svojho rozhodnutia, na obsah ktorého týmto krajský súd poukazuje, okresný súd správne uviedol, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu. K otázke, či odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, okresný súd uviedol len skutočnosti, ktoré svedčia v prospech a v neprospech odsúdeného. Vlastný záver okresného súdu o splnení, či nesplnení tejto zákonnej podmienky v odôvodnení napadnutého uznesenia však v rozpore s ustanovením § 176 ods. 2 Tr. por. chýba.

Pokiaľ ide o otázku splnenia zákonnej podmienky preukázania polepšenia odsúdeného plnením svojich povinností a správaním sa počas výkonu trestu, krajský súd považuje za potrebné poukázať na to, že v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. sa posudzuje celá doba výkonu trestu odsúdeného. Už od nástupu výkonu trestu odňatia slobody odsúdeným je cieľom výkonu tohto trestu pôsobiť na odsúdeného v tom smere, aby sa podriadil normám správania. Je potom na odsúdenom, či sa poriadil týmto normám a či podriadenie sa týmto normám je jeho dobrovoľným predsavzatím, alebo ide len o podmienkami

výkonu trestu vynútené podriadenie sa týmto normám. Z hľadiska preukázania polepšenia v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. preto podľa názoru krajského súdu sa vyžaduje, aby odsúdený počas celej doby výkonu trestu dodržiaval ústavný poriadok a normy správania sa. Tu treba zdôrazniť, že súdna prax z hľadiska splnenia podmienky preukázania polepšenia akceptuje možnosť existencie určitých nedostatkov v krátkej dobe po nástupe z dôvodu adaptačných problémov, avšak takéto nedostatky z hľadiska preukázania polepšenia nemožno akceptovať u odsúdeného, ktorý už má skúsenosť s podmienkami výkonu trestu, čo platí nielen u odsúdených, ktorí sú opakovane vo výkone trestu, ale aj u odsúdených, ktorí sú po prvýkrát vo výkone trestu a prešli počiatočnou fázou výkonu trestu.

Ak teda v prejednávanom prípade počas výkonu trestu boli zistené nedostatky v správaní sa odsúdeného, podľa názoru krajského súdu je nutné dôsledne skúmať, prečo k takýmto nedostatkom dochádza. Iba tak je možné vyvodiť odôvodnený záver, či odsúdený plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie.

V prejednáwanej veci krajský súd považuje v zmysle § 66 ods. 2 Tr. zák. za podstatné, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody pre spáchanie aj obzvlášť závažného zločinu podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 1, písm. b), c), d) Tr. zák., za ktorý obzvlášť závažný zločin zákonodarca ustanovil v osobitnej časti Trestného zákona trestnú sadzbu desať rokov až pätnásť rokov. Tým zákonodarca rámcovo stanovil dobu, po ktorú je potrebné vplývať na páchatel'a takéhoto obzvlášť závažného zločinu za účelom nielen ochrany spoločnosti, ale aj nápravy páchatel'a.

Pokiaľ ide o stupeň deliktuálnej narušenosti odsúdeného v prejednávanom prípade, rámcovo možno konštatovať, že odsúdený nastupoval do výkonu trestu odňatia slobody ako osoba, ktorá napriek hroziacim vysokým sankciám ignorovala Trestným zákonom chránený záujem spoločnosti na ochrane pred návykovými látkami. Odsúdený sa neštil opakovane predávať drogy osobám mladším ako 18 rokov a ani osobe drogovo závislej.

K otázke deliktuálnej minulosti odsúdeného krajský súd musí dať za pravdu odsúdenému v dôvodoch jeho sťažnosti, že okresný súd pri rozhodovaní napadnutým uznesením neprihliadal na uznesenie Okresného súdu Prievidza zo dňa 5.5.2020, sp. zn. 2Nt/7/2019, ktorým boli zahladené predchádzajúce odsúdenia odsúdeného, keď v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že odsúdený bol doposiaľ 3-krát súdne trestaný. Zahlodenie odsúdenia znamená, že platí právna fikcia, podľa ktorej sa na páchatel'a hľadí, ako by nebol odsúdený. Táto právna fikcia však neznamená, že páchatel' neporušil nikdy zákon a nebráni vyvodiť poznatky o osobe páchatel'a z hľadiska sklonov k porušovaniu záujmov chránených Trestným zákonom. To isté platí aj pre posudzovanie okolností ukladania disciplinárnych trestov počas výkonu trestu odňatia slobody, ktoré neskôr boli zahladené.

Na základe skutkových zistení okresného súdu, ktoré majú oporu vo vykonanom dokazovaní, je nepochybné, že odsúdený nastupoval do výkonu trestu pre spáchanie dvoch viacčinných trestných činov, z ktorých jeden je obzvlášť závažným zločinom. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný nastupoval do výkonu trestu ako osoba, u ktorej možno konštatovať neprehliadnuteľné sklony k úmyselnému porušovaniu záujmov chránených Trestným zákonom s výrazne stupňujúcou tendenciou. Po absolvovaní nástupného oddielu v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia bol dňa 26.11.2013 zaradený do kolektívu odsúdených do diferenciačnej skupiny „B“, kde sa nachádza aj v súčasnosti.

V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na to, že podľa skutkových zistení, vyplývajúcich z výsledkov vykonaného dokazovania a rozhodných aj z hľadiska správnej aplikácie ustanovenia § 66 ods. 2 Tr. zák., odsúdený napriek dlhodobému výkonu trestu odňatia slobody stále vykonáva trest v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, a to v stredne prísnej diferenciačnej skupine „B“. Samotné tieto skutočnosti svedčia o tom, že odsúdený napriek dlhodobému výkonu trestu odňatia slobody naďalej vyžaduje rovnako prísnu kontrolu, ako na začiatku výkonu trestu. Z uvedenej skutočnosti vyplýva, že odsúdený je stále v rovnakom režime výkonu trestu a podriaďuje sa stále rovnakým pravidlám, v rámci ktorých nemusel preukazovať, ako sa vie podriaďiť aj iným, zmierneným podmienkam výkonu trestu. Podľa názoru krajského súdu absencia aktivity odsúdeného v rámci dlhodobého výkonu trestu preukázať, že je schopný správať sa riadne a plniť povinnosti aj v rámci miernejších režimov výkonu trestu (miernejšia diferenciačná skupina, miernejší stupeň stráženia) logicky môže viesť len k záveru, že odsúdený sa vie prispôbiť podmienkam výkonu trestu, na ktoré je zvyknutý. Toto zistenie samo osebe

logicky nemôže viesť k odôvodnenému záveru, že odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák.

Krajský súd konštatuje, že podľa výsledkov vykonaného dokazovania si odsúdený počas výkonu trestu zvýšil svoje vzdelanie a je chvályhodné, že svojím správaním si vyslúžil udelenie pomerne veľa disciplinárnych odmien. Z hľadiska posudzovania, či podriaďovanie sa podmienkam výkonu trestu je výsledkom polepšenia odsúdeného alebo len výsledkom prispôsobenia sa podmienkam výkonu trestu, podľa názoru krajského súdu v neprospech odsúdeného vyznieva konanie odsúdeného, za ktoré mu bolo udelené pokarhanie dňa 10.1.2021. Na prvý pohľad sa môže zdať za opodstatnenú obranu odsúdeného, že bol potrestaný za to, že mal tenisky, ktoré mu dal iný odsúdený a že mal baterku, ktorú si zakúpil v bufete a za pomoci ktorej sa učil pred maturitou. Pokiaľ sa však na vec nenazerá z hľadiska, že odsúdený je vo výkone trestu už dlhú dobu a musí poznať aj svoju povinnosť mať pri sebe len veci, ktoré má zapísané, vyvstáva opodstatnená otázka, prečo odsúdený včas nepredišiel uloženiu disciplinárneho trestu tým, že by bezodkladne robil všetko preto, aby mohol mať tieto veci v súlade s ústavným poriadkom, ak podľa jeho názoru išlo nezávadné veci? Ak ústavný poriadok v žiadnom prípade neumožňoval mať uvedené veci legálne pri sebe, potom držba týchto vecí odsúdeným nemôže byť považovaná za riadne plnenie povinností odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody. S poukazom na vyššie uvedené, konanie odsúdeného, za ktoré bol disciplinárne potrestaný dňa 10.1.2021, podľa názoru krajského súdu svedčí o tom, že konanie odsúdeného vo výkone trestu, aj keď v zásade vykazujúce znaky správania sa v súlade s ústavným poriadkom a plnenia povinností vo výkone trestu odňatia slobody, je prejavom prispôsobovania sa odsúdeného podmienkam výkonu trestu pod vplyvom vykonávania kontroly nad jeho konaním. Z uvedeného dôvodu nebol dôvod zaoberať sa splnením tretej zákonnej podmienky podľa § 66 ods. 1 Tr. zák., ktorou je možnosť očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život.

S poukazom na uvedené krajský súd na základe skutkových zistení okresného súdu, vyplývajúcich z výsledkov vykonaného dokazovania, dospel k právnomu záveru, podľa ktorého odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním nepreukázal polepšenie tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. Preto aj keď z iných právnych dôvodov, k akým dospel okresný súd, krajský súd dospel k záveru, podľa ktorého je sťažnosťou odsúdeného napadnutý výrok uznesenia okresného súdu, ktorým bola zamietnutá jeho žiadosť o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, je správne a v súlade so zákonom.

K úvahám odsúdeného v jeho vlastných dôvodoch sťažnosti krajský súd považuje za potrebné uviesť, že vo všeobecnosti posudzovanie polepšenia odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody je možné len na základe poznatkov o konaní odsúdeného vo výkone trestu v spojení s poznatkami o jeho osobe aj z doby pred výkonom trestu odňatia slobody, nakoľko súd „nevidí do hláv“ posudzovaných osôb“. Podľa skúseností z rozhodovacej činnosti nie je výnimočné, že súdy nekriticky uverili tvrdeniam odsúdených o ich náprave a odsúdení následne vloženu dôveru súdu sklamali. Preto podľa názoru tohto senátu je nevyhnutné detailne skúmať každý jednotlivý prípad a neuspokojiť sa len s odporúčaním riaditeľa ústavu, ktoré odporúčanie býva často protirečivé, ako v tomto prípade. Ak riaditeľ ústavu na jednej strane tvrdí, že odsúdený iba čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie, potom vlastne „a contráριο“ sám konštatuje, že u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v rozpore s odporúčaním vyhovieť žiadosti odsúdeného.

Na záver tento senát krajského súdu považuje za potrebné dodať, že v prejednávacom prípade je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody na základe právoplatného a vykonateľného odsudzujúceho rozsudku súdu aj v súlade s čl. 5 ods. 1 písm. a) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V prípade posudzovania splnenia zákonných podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu je podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. dôkazné bremeno preukázania polepšenia na odsúdenom. Týmto rozhodnutím krajský súd netvrdí, že súčasný výkon trestu u tohto odsúdeného vôbec neplní aj svoj výchovný účel v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák., ale tvrdí len to, že odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním nepreukázal polepšenie tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. do takej miery, aby bolo možné dospieť k odôvodnenému predpokladu, že doterajší výkon trestu bol spôsobilý už naplniť účel trestu podľa ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák.

Keďže s poukazom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného proti napadnutému uzneseniu okresného súdu nie je dôvodná, podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.